

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 10

*Матеріали ІХ Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Становлення та розвиток української державності:
актуальні проблеми державного та регіонального управління
на сучасному етапі розвитку суспільства”,
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2013 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 1 від 29.01.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
Ф. М. Медвідь, канд. філос. наук, проф.
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 10: Матеріали ІХ Всеукр. наук.-практ. конф. “Становлення та розвиток української державності: актуальні проблеми державного та регіонального управління на сучасному етапі розвитку суспільства”, м. Київ, 14 листоп. 2013 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова) [та ін.]. — 2014. — 414 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

громадянського суспільства в Україні	232	Ігнатенко А. В. Поняття управління фінансами банку в сучасних економічних дослідженнях: проблеми визначення та аналізу	277
Жабюк І. Я. Шляхи вдосконалення механізму управління та регулювання системи економічного захисту операцій торговельного підприємства в Україні	237	Карпова К. В. Стратегічне планування у сфері економічної безпеки вищого навчального закладу приватної форми власності	283
Левченко М. О., Левченко В. М. Рекомендації щодо управління та вдосконалення нормативно- правової бази забезпечення єдиної системи підготовки молоді в Україні до військової служби на контрактній основі	242	Колесник В. М. Напрями формування природно- ресурсного потенціалу країни	288
Левченко М. О. Стан та перспективи розвитку сфери туризму в Україні: управлінський аспект	247	Колодізева С. О. Науково-методичні підходи до визначення поняття організаційного забезпечення управління банківськими послугами	291
Доносо Варгас Дієго Хосе, Доносо Варгас Сантьяго Феліпе, Доносо Варгас Хавієр Національна безпека в умовах модернізації політичної системи України	255	Коноплястий Є. В. Тенденції формування стратегії управління екологічною системою (на прикладі м. Києва)	297
Бабіч Г. В. Підходи до впровадження світового досвіду боротьби з контрабандою в Україні на державному і місцевому рівнях	260	Курчина Т. О. Маніпулятивні технології на виборах в Україні в умовах модернізації політичної системи	303
Бодров А. В. Роль неурядових організацій в процесі становлення громадянського суспільства	262	Лісовська Ю. П. Адміністративно-правові засади управління інформаційною сферою	307
Гула С. Є., Гула О. А. Повноваження Міністерства економічного розвитку і торгівлі України у сфері державних закупівель	266	Малгожата М. Г., Гурина Т. І., Кокоріна А. І. Вчення Руссо про державу в умовах модернізації політичної системи України	310
Журавльов А. В. Державна охорона органів державної влади та посадових осіб як напрям правоохоронної діяльності	269	Медвідь А. М., Мельниченко Я. Б., Пришва О. М. Філософсько-правові ідеї часів Київської Русі і сучасна українська державна	316
Исмаилова Хураман Эльдар кызы Государственная политика в сфере формирования и развития толерантного общества	273	Медвідь А. М., Столітній М. М., Беселія А. Б. Співвідношення права і закону в сучасному державному будівництві	325
		Мишляєв Т. Ю. Вплив соціополітичних поділів на політичний розвиток суспільства	329

ПОВНОВАЖЕННЯ МІНІСТЕРСТВА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ У СФЕРІ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Становлення і розвиток української державності, вип. 10, с. 266–268

Конституцією України визначено, що Україна є демократичною та правовою державою. Важливою складовою демократичної форми правління є забезпечення участі громадянина в управлінні державними справами та формування заможного, справедливого та ефективного суспільства. Конституція України (ст. 38) передбачає таку можливість, а саме: громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами, у всеукраїнському та місцевих референдумах, вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування [1].

Головним завданням у цьому руслі є практичне втілення положень, які закріплені у багатьох прогресивних наукових дослідженнях, але залишаються лише на рівні теорії і очікують свого впровадження. Необхідно відзначити, що вітчизняні науковці та фахівці права (Т. В. Наливайченко, А. П. Мукшименко, О. В. Андрійко) багато в чому розкрили та розробили проблематику інституту державних закупівель та громадського контролю за діяльністю уповноважених органів на здійснення державних закупівель.

Відповідно до п. 1 Положення про Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, це Міністерство є спеціально уповноваженим органом у сфері державних закупівель [2].

Необхідно відмітити, що саме від вищезазначеного Міністерства залежить як формування, так і реалізація державної політики у сфері здійснення державних закупівель.

Відповідно до ст. 1 Закону України “Про здійснення державних закупівель” під державною закупівлею необхідно розуміти придбання замовником товарів, робіт і послуг за державні кошти у порядку, встановленому цим Законом [3].

Ст. 8 Закону України “Про здійснення державних закупівель” передбачає такі основні функції Міністерства у сфері державних закупівель: розроблення нормативно-правових актів, необхідних для виконання Закону України “Про здійснення державних закупівель”; розроблення Стратегії розвитку системи державних закупівель; моніторинг державних закупівель; ведення обліку закупівель шляхом збирання інформації про заплановані закупівлі та результати процедур закупівель; подання в

установленому порядку до Кабінету Міністрів України пропозицій щодо визначення генерального замовника; підготовка та подання до Кабінету Міністрів України та Рахункової палати квартальних звітів про стан закупівель; узагальнення практики здійснення закупівель, у тому числі міжнародної; вивчення, узагальнення та поширення світового досвіду з питань закупівель.

Міністерство має повноваження: виступати засновником та забезпечувати видання безоплатного державного офіційного друкованого видання з питань державних закупівель; виступати засновником та забезпечувати видання безоплатного міжнародного інформаційного видання з питань державних закупівель; забезпечувати функціонування безоплатного веб-порталу Уповноваженого органу з питань закупівель та ін. [3].

Безперечно, отримавши такі широкі повноваження у сфері державних закупівель, Міністерство економічного розвитку і торгівлі має всі законні можливості забезпечити існування системи державних закупівель, а також динамічний розвиток цієї системи.

Варто відзначити, що вищезазначеним законом передбачене і таке повноваження Міністерства, як встановлення взаємодії з громадськістю та проведення громадських слухань з питань удосконалення системи державних закупівель. З огляду на важливість забезпечення громадського контролю у сфері державних закупівель, це повноваження є надзвичайно важливим для узгодження спільних дій як центрального органу виконавчої влади, так й інститутів громадян-

ського суспільства та засобів масової інформації.

Від ефективного формування і функціонування специфічного соціального інституту громадського контролю та створення механізмів його взаємодії з органами державного управління значною мірою залежить стабільність функціонування суспільства, перспективи його правового, політичного, соціально-економічного і духовного розвитку [4, 3].

Чинним законодавством України також передбачено, що в разі виявлення під час закупівлі порушень законодавства з питань державних закупівель висновок може містити рекомендації Мінекономрозвитку щодо усунення та недопущення таких порушень у майбутньому із зазначенням строку, протягом якого замовник може усунути ці порушення. Про усунення або неусунення таких порушень замовник інформує Мінекономрозвитку в строк, зазначений у висновку, з наданням відповідних документів, що підтверджують факт усунення порушень. Варто також зазначити, що Мінекономрозвитку має право звернутися до контролюючих та правоохоронних органів у разі виявлення грубих порушень чинного законодавства для вжиття ними відповідних заходів.

Міністерство економічного розвитку та торгівлі, як спеціально уповноважений орган у сфері державних закупівель, володіє надзвичайно широкими повноваженнями у вищезазначеній сфері, що, у свою чергу, дає можливість цьому профільному Міністерству забезпечити максимальну ефективність усіх процесів

державних закупівель за участю громадськості з використанням кращого міжнародного досвіду.

Література

1. *Конституція України: Основний Закон України* // ВВР України. — 1996. — № 30. — С. 141. — Ст. 38.
2. *Положення про Міністерство економічного розвитку та торгівлі України*. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/634/2011/para21#n21>
3. *Закон України: “Про здійснення державних закупівель” від 1 червня 2010 року* // ВВР України. — 2012. — № 33. — С. 471. — Ст. 9.
4. *Наливайченко Т. В.* Громадський контроль в Україні як інститут громадянського суспільства: теоретико-правовий аспект: Автореф. дис. ... на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 / Т. В. Наливайченко. — Луцьк, 2009. — 43 с.